

" ...

II. İtirazın Gerekçesi:

Danıştay Beşinci Dairesinin 24/6/1987 günlü, E. 1987/984 sayılı "Anayasa Mahkemesine Başvurma Kararı" şöyledir:

.....

492 sayılı Harçlar Kanununun, 11/12/1985 gün ve 18955 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 3239 sayılı Kanunun 90. maddesiyle değişik 34. maddesinin birinci fıkrasında (Tebliğden başka bir işlem yapmak için makamından uzaklaştırma durumunda olan hâkimler, Cumhuriyet Savcıları, askeri mahkemelerdeki subay üyeler ve icra iflas memurları ile yardımcılarına, adli tabiplere, yazı işleri müdürü ile yazı işleri müdür yardımcılarına, kâtiplere, mübaşirlere, hizmetlilere ve bu işlemlere katılan Hazine avukatlarına yol giderlerinden başka aşağıdaki miktarda yol tazminatı verilir. Hazine avukatlarına yol tazminatı bütçenin ilgili tertibinden tediye olunur ve ayrıca gündelik ödenmez.) hükmü yer almıştır. Görüldüğü gibi bu madde ile yol tazminatından yararlanacaklar tek tek sayılmak ve avukatlık mesleği için sarahaten (Hazine avukatları) deyimini kullanılmak suretiyle diğer kurum avukatlarının kanun kapsamı dışında bırakılmasının amaçlandığı anlaşılmaktadır. 178 sayılı Maliye ve Gümrük Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede, Başhukuk müşavirliği hizmetlerinin 4353 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde yürütüleceği hükmüne bağlanmış, 4353 sayılı Kanunda ise Maliye Bakanlığı Başhukuk Müşavirliğinde görev alacak Hazine avukatlarının Hazineyi ilgilendiren işlerde çalışacakları belirtilmiş olduğundan kanundaki Hazine avukatları deyiminin yalnızca Maliye ve Gümrük Bakanlığı teşkilâtında görev yapan avukatları kapsadığı açıktır.

Anayasa Mahkemesinin... çeşitli kararlarında da vurgulandığı üzere, yasa önünde eşitlikten amaç, bütün yurttaşların hepsinin, her yönden aynı kurallara bağlı tutulmaları değildir. Birtakım yurttaşların başka kurallara bağlı tutulmaları haklı bir nedene dayanmakta ise, böyle bir durumda yasa önünde eşitlik ilkesinin çiğnenmiş olmasından söz edilemez. Bu nedenle Anayasanın 10. maddesi yalnızca haklı bir neden bulunmaksızın gözetilen ayrımları yasaklamayı amaç edinmiştir ve bu maddede belirtilenler dışında yasa önünde eşitlik, niteliklerde benzerlik halinde söz konusu olabilir. Bu maddede benimsenen yasa önünde eşitlik ilkesinin çiğnenmiş sayılması için eşitliği bozar gibi görünen kuralın, herhangi bir kamu yararına veya haklı nedene dayanmaması gerekmektedir. Maddenin mutlak aradığı eşitlikte, uygulamasında birbirinin aynı olan durumlarda aynı hukuk kurallarının öngörülmesi ve ortaya ayrıcalıklı bir kişi veya topluluk çıkarılmaması zorunludur. Benzer durumlarda bulunan kişilerin başka başka kurallara bağlı tutulmaları için haklı bir nedenin var olması zorunludur. Hazine avukatlığı ise, 4353 sayılı Yasa ile Devlet memurluğu statüsüne alınmış ve memur avukatlık biçiminde bir meslek durumuna getirilmiş olup, yapılan işin niteliği ve görülen tahsil açısından diğer kamu kurumları avukatlığından farklı bir özelliğe sahip değildir. Nitekim 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun değişik 36. maddesinde, özel kanunlarına göre avukatlık ruhsatına sahip, baroya kayıtlı ve kurumların yargı mercilerinde temsil yetkisini haiz tüm avukatlar; Avukatlık Hizmetleri sınıfı adı altında bir sınıfta toplanmış ve hukuki durumları aynı kurallara bağlanmıştır.

Bu durumda farklı uygulamaya yol açan ve haklı bir nedene dayanmayan, 492 sayılı Harçlar Kanununun 3239 sayılı Kanunla değişik 34. maddesi birinci fıkrası hükmünün Anayasanın 10. maddesinde yer alan kanun önünde eşitlik ilkesine aykırı olduğu yolundaki

Esas sayısı:1987/24

Karar sayısı:1987/32

iddialar Dairemizce ciddi görüldüğünden, Anayasanın 152. ve 2949 sayılı Yasanın 28. maddeleri gereğince, Anayasa Mahkemesinin bu konuda vereceği karara değin, temyiz incelemesinin geri bırakılmasına... 24/6/1987 tarihinde oybirliği ile karar verildi.""